

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

13 декември 2012 година *

„Жалба за отмяна — Институционално право — График на пленарните сесии на Европейския парламент за 2012 г. и 2013 г. — Протоколи за местоположението на седалищата на институциите и някои органи, служби и агенции на Европейския съюз“

По съединени дела C-237/11 и C-238/11

с предмет две жалби за отмяна на основание член 263 ДФЕС, подадени на 17 май 2011 г.,

Френска република, за която се явяват г-жа E. Belliard, г-н G. de Bergues и г-н A. Adam, в качеството на представители,

жалбоподател,

подпомагана от

Велико херцогство Люксембург, за което се явява г-н C. Schiltz, в качеството на представител,

встъпила страна,

срещу

Европейски парламент, за който се явяват г-н C. Pennera, г-н N. Lorenz и г-жа E. Waldherr, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, изпълняваща функцията на председател на трети състав, г-н K. Lenaerts, г-н G. Arestis, г-н T. von Danwitz (докладчик) и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,

секретар: г-жа R. Șereș, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 5 юни 2012 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 септември 2012 г.,

* Език на производството: френски.

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбите си по дела C-237/11 и C-238/11 Френската република иска отмяната на решенията на Европейския парламент от 9 март 2011 г. относно графика на сесиите на Парламента за 2012 г. и 2013 г. (наричани по-нататък „обжалваните решения“).

Правна уредба

- 2 На 12 декември 1992 г. правителствата на държавите членки приемат на основание член 216 от Договора за ЕИО, член 77 от Договора за ЕОВС и член 189 от Договора за Евратом, по общо съгласие, решение за местоположението на седалищата на институциите и някои служби и агенции на Европейската общност (ОВ С 341, стр. 1, наричано по-нататък „решението от Единбург“).
- 3 На междуправителствената конференция, на която е приет Договорът от Амстердам, текстът на решението от Единбург е възпроизведен като Протокол № 12, приложен към Договорите за ЕС, ЕО, ЕОВС и Евратом.
- 4 Понастоящем Протокол № 6, приложен към Договора за ЕС и Договора за функционирането на ЕС, както и Протокол № 3, приложен към Договора за Евратом, за местоположението на седалищата на институциите и някои органи, служби и агенции на Европейския съюз (наричани по-нататък „протоколите относно седалищата на институциите“), възпроизвеждат в член единствен, буква а) текста на член 1, буква а) от решението от Единбург:

„Седалището на Европейския парламент е в Страсбург, където се провеждат дванайсетте месечни пленарни заседания, включително и заседанието относно бюджета. Допълнителните пленарни заседания се провеждат в Брюксел. Комисиите на Европейския парламент заседават в Брюксел. Генералният секретариат на Европейския парламент и неговите подразделения остават разположени в Люксембург“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 5 На 3 март 2011 г. Председателският съвет приема два проекта за график на сесиите на Парламента, един за 2012 г. и друг за 2013 г. За октомври 2012 г. проектът предвижда провеждането на две пленарни сесии, първата от 1 до 4 октомври, а втората от 22 до 25 октомври. За октомври 2013 г. проектът също предвижда провеждането на две пленарни сесии, първата от 30 септември до 3 октомври, а втората от 21 до 24 октомври.
- 6 На 7 март 2011 г. г-н Фох, член на Европейския парламент, внася две изменения на проекта за график, представен от Председателския съвет.
- 7 Съгласно първото изменение относно 2012 г.:

„Графикът на пленарните сесии за 2012 г. се изменя, както следва:

— сесията през 40-ата седмица (от 1 до 4 октомври) отпада,

- втората сесия през октомври (от 22 октомври до 25 октомври) се разделя се на две отделни сесии:
 - първа сесия: на 22 и 23 октомври,
 - втора сесия: на 25 и 26 октомври“.
- 8 Текстът на второто изменение относно 2013 г. е следният:

„Графикът на пленарните сесии за 2013 г. се изменя, както следва:

 - сесията през 40-ата седмица (от 30 септември до 3 октомври) отпада,
 - втората сесия през октомври (от 21 октомври до 24 октомври) се разделя се на две отделни сесии:
 - първа сесия: на 21 и 22 октомври,
 - втора сесия: на 24 и 25 октомври“.
- 9 Първото изменение относно графика на сесиите за 2012 г. е прието с 357 гласа „за“, 255 гласа „против“ и 41 въздържали се.
- 10 При тези обстоятелства така измененият график на сесиите за 2012 г. предвижда през октомври да се проведат две пленарни сесии в рамките на една и съща седмица от този месец, а именно на 22 и 23 и след това на 25 и 26.
- 11 Второто изменение относно графика на сесиите за 2013 г. е прието с 356 гласа „за“, 253 гласа „против“ и 35 въздържали се.
- 12 При тези обстоятелства така измененият график на сесиите за 2013 г. предвижда през октомври да се проведат две пленарни сесии в рамките на една и съща седмица от този месец, а именно на 21 и 22, и след това на 24 и 25.
- 13 Френската република подава настоящите жалби, тъй като счита, че решенията, които Парламентът е приел на заседанието си от 9 март 2011 г. вследствие на тези изменения, са в противоречие с протоколите относно седалищата на институциите.

Производство пред Съда и искания на страните

- 14 С определение на председателя на Съда от 21 септември 2011 г. е допуснато встъпването на Великото херцогство Люксембург в производството по дела C-237/11 и C-238/11 в подкрепа на исканията на Френската република.
- 15 С определение на председателя на Съда от 9 януари 2012 г. е разпоредено съединяването на дела C-237/11 и C-238/11 за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.
- 16 Френското правителство иска от Съда:
 - да отмени обжалваните решения,
 - да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

17 Парламентът иска от Съда:

- да отхвърли жалбите като недопустими,
- при условията на евентуалност да отхвърли жалбите като неоснователни и
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

18 Великото херцогство Люксембург иска от Съда:

- да отмени обжалваните решения,
- да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

По жалбите

По допустимостта

- 19 Парламентът оспорва допустимостта на жалбите, тъй като гласуването относно неговия график представлява вътрешноорганизационен акт, който не е „обжалваем“ по смисъла на член 263 ДФЕС.
- 20 В това отношение е достатъчно да се установи, че съгласно постоянната съдебна практика въпросът дали обжалваните решения се отнасят изключително до вътрешната организация на Парламента, или произвеждат правно действие по отношение на трети лица, е неразделно свързан с разглеждането на съдържанието им и следователно с разглеждането на жалбите по същество, поради което жалбите следва да бъдат разгледани по същество (Решение от 10 февруари 1983 г. по дело Люксембург/Парламент, 230/81, Recueil, стр. 255, точка 30, Решение от 22 септември 1988 г. по дело Франция/Парламент, 358/85 и 51/86, Recueil, стр. 4821, точка 15, както и Решение от 28 ноември 1991 г. по дело Люксембург/Парламент, C-213/88 и C-39/89, Recueil, стр. I-5643, точка 16).

По съществуването на спора

Доводи на страните

- 21 Френската република изтъква едно-единствено основание за отмяна, изведено от нарушение в резултат от обжалваните решения на протоколите относно седалищата на институциите и следователно на Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент (C-345/95, Recueil, стр. I-5215). С тези решения Парламентът премахвал една от дванадесетте пленарни сесии, които трябвало да се провеждат годишно в Страсбург (Франция).
- 22 Според Френската република, на първо място, Парламентът е обвързан от практиката си относно продължителността на сесиите, уредена в протоколите относно седалищата на институциите. Освен това, като е предвидил, че две от дванадесетте пленарни сесии ще бъдат намалени от четири на два дни и ще се провеждат в рамките на една и съща седмица през октомври, Парламентът лишавал тези протоколи от съществена част от съдържанието им.
- 23 На второ място, Френската република поддържа, че насрочените за октомври сесии нарушават „редовния ритъм“, с който трябва да се провеждат дванадесетте пленарни сесии съгласно точка 29 от Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе.

- 24 На трето място, Френската република отбелязва, че в това решение Съдът е приел, че могат да бъдат предвидени допълнителни пленарни сесии на друго място на работа само ако Парламентът провежда дванадесетте редовни пленарни сесии в Страсбург.
- 25 На последно място, Френската република смята, че Парламентът не може да се позовава на доводи, свързани с вътрешната организация на работата му, за да обоснове обжалваните решения.
- 26 В отговор на тези доводи Парламентът поддържа преди всичко че протоколите относно седалищата на институциите не определят продължителността на месечната пленарна сесия.
- 27 Напротив, от точки 15 и 16 от Решение от 10 юли 1986 г. по дело Wybot (149/85, Recueil, стр. 2391) следвало, че определянето на продължителността на сесиите попада в обхвата на признатото на Парламента правомощие да определя вътрешната си организация. Макар това решение несъмнено да се отнася до продължителността на годишната сесия, нямало основания да се направи противоположен извод, що се отнася до определянето на месечните пленарни сесии. Така при липсата на изрично определена продължителност на пленарната сесия Парламентът може свободно да определи продължителността на пленарните сесии по силата на член 232 ДФЕС.
- 28 На следващо място, Парламентът счита, че следва да се направи стриктно тълкуване на член 341 ДФЕС, който предвижда, че само „седалището на институциите на Съюза се определя по общо съгласие между правителствата на държавите членки“.
- 29 Ето защо в точка 32 от Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе, Съдът е признал, че държавите членки не са нахърнили правомощието на Парламента да определя вътрешната си организация, като са му наложили някои ограничения относно организацията на работата му, тъй като те са присъщи на необходимостта от определяне на неговото седалище, като същевременно се запазват няколкото места на работа на Парламента.
- 30 Определянето на продължителността на месечните пленарни сесии обаче не било необходимо, за да се определи седалището на институцията, така че това било от изключителната компетентност на Парламента. При тези обстоятелства правителствата на държавите членки не следвало да определят продължителността на пленарните сесии в протоколите относно седалищата на институциите, тъй като Парламентът можел свободно да определи продължителността им по силата на член 232 ДФЕС.
- 31 Накрая, Парламентът поддържа, че протоколите относно седалищата на институциите трябвало да се тълкуват така, че да се придаде полезно действие на правомощието му да определя вътрешната си организация.
- 32 В това отношение Парламентът се позовава на първо място на обстоятелството, че по-ранната му практика относно продължителността на пленарните сесии не можело да го обвързва за в бъдеще. Всъщност по отношение на основните промени, настъпили през 1992 г., що се отнася до правомощията, състава и функционирането на тази институция, не можело да се изисква тя да запази практиката си, предшестваща приемането на решението от Единбург. В този контекст Парламентът напомня, че броят на провежданите в Брюксел допълнителни пленарни сесии е намалял трайно и в значителна степен. Ако между 1999 г. и 2004 г. броят на тези допълнителни пленарни сесии бил между шест и осем, за периода 2004—2009 г. той намалял на шест, на пет за 2010 г. и 2011 г. и на четири за 2012 г. и 2013 г. Това намаляние на броя на посочените сесии отразявало, подобно на обжалваните решения, измененията във функционирането на Парламента. Всъщност по отношение на тази институция постепенно се увеличил броят на събранията на нейните комисии, тъй като дейността ѝ се извършвала занапред повече в рамките на комисиите, отколкото на пленарните сесии.

- 33 На второ място, с обжалваните решения Парламентът се стреми да намали влиянието на местоположението на неговото седалище върху функционирането му. Така полезното действие на правомощието му да определя вътрешната си организация означавало, че той трябвало да има възможност да ограничи неудобствата, произтичащи от обстоятелството, че има няколко места на работа. В тази връзка той следвало да сведе до минимум наложените от това положение ограничения — свързани с икономически съображения, транспорта и околната среда, — като организира две пленарни сесии в рамките на една и съща седмица. В това отношение Парламентът посочва, че разходите, направени във връзка с разпръснатите в географско отношение места на работа, възлизат на около 160 милиона евро и че провеждането на две сесии в Брюксел, вместо в Страсбург, през септември 2008 г., му е позволило да реализира икономии, оценени на около 2,5 милиона евро.
- 34 На трето място, Парламентът напомня, че за разглежданите две години обжалваните решения се отнасят само до две от дванадесет пленарни сесии. Освен това при липсата на пленарна сесия през август във всички случаи трябвало да се проведат две сесии през октомври. В това отношение, що се отнася до бюджетната сесия, която трябва да се проведе през същия месец, Парламентът уточнява, че макар упражняването на бюджетното правомощие на пленарно заседание да не е излишно, нито безпредметно, все пак трябвало да се вземе предвид обстоятелството, че бюджетната процедура отнемала вече само няколко часа в рамките на сесиите. Накрая, Парламентът подчертава, че изразеното от Френската република опасение от всеобщо прилагане на намаляването на продължителността на месечните пленарни сесии е чисто хипотетично.
- 35 В изявленията си при встъпване Великото херцогство Люксембург поддържа по-специално че, на първо място, като приема обжалваните решения, Парламентът не упражнява своето правомощие да определя вътрешната си организация с цел да подобри функционирането си, а в действителност се стреми да сам да определи седалището си. На второ място, тази държава членка напомня разграничението между провежданите в Страсбург месечни пленарни сесии и допълнителните пленарни сесии, които Парламентът има право да провежда в Брюксел. Тези различни сесии, които се разграничавали и по продължителността си, тъй като провежданите в Брюксел трябвало да са по-кратки, не били взаимозаменяеми. Според посочената държава членка трябва да се приеме, че предвидените с обжалваните решения две пленарни сесии през октомври за 2012 г. и 2013 г. представляват една-единствена месечна сесия. При тези обстоятелства броят на провежданите в Страсбург пленарни сесии бил намален на единадесет в нарушение на протоколите относно седалищата на институциите.

Съображения на Съда

- 36 В началото следва да се напомнят изводите, произтичащи от Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе. Всъщност, макар това съдебно решение да се отнася до тълкуването на решението от Единбург, последното е възпроизведено без изменение в протоколите относно седалищата на институциите. Освен това не само че между страните няма спор за относимостта на това съдебно решение по настоящите дела, но и страните се позовават на него в подкрепа на различните си гледни точки.
- 37 Посоченото съдебно решение се основава на съображения относно съчетаването, от една страна, на компетентността на държавите членки да определят седалището на Парламента, и от друга страна, на правомощието на последния да определя вътрешната си организация.
- 38 Що се отнася до компетентността на държавите членки да определят седалището на Парламента, Съдът е приел, че с оглед на няколкото места на работа упражняването на тази компетентност включва не само задължението за определяне на седалището на Парламента, но

и правомощието да се уточни това понятие, като се посочат дейностите, които трябва да се осъществяват в посоченото седалище (вж. Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе, точка 24).

- 39 В това отношение Съдът е приел, че държавите членки са имали за цел да предвидят, че седалището на Парламента, което е в Страсбург, е основното място, където институцията провежда редовни пленарни сесии, и за тази цел по задължителен начин са уточнили, от една страна, броя на месечните сесии, които трябва да се провеждат там, и от друга страна, че упражняването на бюджетното правомощие на Парламента в рамките на пленарно заседание трябва да се извърши по време на една от редовните пленарни сесии, провеждани в седалището на институцията (вж. Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе, точки 25 и 28).
- 40 С оглед на тези съображения Съдът е направил извода, че решението от Единбург трябва да се тълкува в смисъл, че определя седалището на Парламента като мястото, където трябва да се провеждат в редовен ритъм дванадесет редовни пленарни сесии на тази институция, включително тези, по време на които Парламентът трябва да упражнява бюджетните правомощия, които са му предоставени с Договора. Съдът е приел също така, че могат да бъдат предвидени допълнителни пленарни сесии на друго място на работа само ако Парламентът провежда дванадесетте редовни пленарни сесии в Страсбург, където е седалището на институцията (вж. Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе, точка 29).
- 41 От друга страна, Съдът е установил, че като са определили по този начин седалището на Парламента, държавите членки не са накърнили правомощието му да определя вътрешната си организация. Всъщност според Съда, макар по силата на правомощието да определя вътрешната си организация Парламентът да има право да взема подходящи мерки, за да осигури доброто си функциониране и гладкото протичане на неговите процедури, тези решения все пак трябва да са съобразени с компетентността на държавите членки да определят седалището на институциите (Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе, точки 30 и 31).
- 42 За разлика от това, при упражняване на своята компетентност да определят седалищата на институциите държавите членки са длъжни да зачитат правомощието на Парламента да определя вътрешната си организация и да гарантират, че подобно решение няма да възпрепятства доброто функциониране на тази институция. В това отношение Съдът е посочил, че наложените с решението от Единбург ограничения на Парламента са присъщи на необходимостта от определяне на неговото седалище, като същевременно се запазват няколко места на работа на Парламента и освен това тези ограничения не влизат в противоречие с общо провежданата от него практика (вж. Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе, точка 32 и цитираната съдебна практика).
- 43 Предвид тези изводи следва да се провери дали, както поддържа Френската република, Парламентът е нарушил протоколите относно седалищата на институциите, като е определил за 2012 г. и 2013 г., наред десетте месечни пленарни сесии, провеждани всеки месец, с изключение на август и октомври, две пленарни сесии, всяка от които от по два дни в рамките на една и съща седмица през октомври.
- 44 В това отношение е безспорно, че вследствие на измененията, предложени от г-н Фох, член на Парламента, последният се е отклонил с обжалваните решения от проектите на Председателския съвет, що се отнася до месечните пленарни сесии, предвидени за октомври през 2012 г. и 2013 г.

- 45 Проектите на Председателския съвет предвиждат провеждане на пленарни сесии в Страсбург всеки месец, с изключение на август, за който не е предвидено заседание, и за октомври, за който са предвидени две сесии. По този начин посочените сесии е трябвало да се проведат за 2012 г. от 1 до 4 октомври, както и от 22 до 25 октомври, а за 2013 г. — от 30 септември до 3 октомври, както и от 21 октомври до 24 октомври.
- 46 Посочените проекти за график са съобразени с практиката на институцията както относно липсата на пленарни сесии през август, при което тази сесия трябва да се проведе през друг месец на годината и да се добави към вече предвидената за този месец сесия, така и по отношение на продължителността на месечните пленарни сесии. Всъщност, както съгласувано поддържат страните в съдебното заседание, според обичайната практика на Парламента подобни сесии обхващат четири дни, а именно от понеделник 17 ч. до четвъртък 17 ч.
- 47 Както следва от обжалваните решения, предвидените за 2012 г. месечни пленарни сесии, насрочени предварително за периодите от 1 до 4 октомври и от 22 до 25 октомври, са заместени от две сесии, провеждащи се в рамките на една и съща седмица, а именно на 22 и 23 октомври, както и на 25 и 26 октомври. По същия начин за 2013 г. месечните пленарни сесии, насрочени предварително за периодите от 30 септември до 3 октомври и от 21 октомври до 24 октомври, са заместени от две сесии, провеждащи се в рамките на една и съща седмица, а именно на 21 и 22 октомври, както и на 24 и 25 октомври.
- 48 Следва да се направи изводът, че така предвидените в обжалваните решения пленарни сесии за октомври през 2012 г. и 2013 г. не отговарят на изискванията, произтичащи от протоколите относно седалищата на институциите.
- 49 На първо място, следва да се разгледат приеждането на обжалваните решения, текстът на измененията, които са в основата на тези решения, и практиката на Парламента.
- 50 Преди всичко от прочита на проектите на Председателския съвет, напомнени в точки 5 и 45 от настоящото решение, е видно, че проектът за график на пленарните сесии, определени за октомври през 2012 г. и 2013 г., ясно се различава от предвидения в обжалваните решения график.
- 51 По-нататък, от текста на самите изменения, които са в основата на обжалваните решения, е видно, че тези изменения имат за цел да „отпадне“ първата пленарна сесия, предложена за октомври през 2012 г. и 2013 г., и да „се раздели на две“ втората сесия.
- 52 По този начин съгласно текста на тези изменения трябва да отпадне едната от двете сесии, предвидени за октомври през разглежданите две години, която обхваща четири дни, докато втората се раздели на две, като се създадат две сесии, всяка по два дни.
- 53 Накрая, този прочит на обжалваните решения се потвърждава от самата практика на Парламента съгласно дневния ред на сесиите на 22 и 23 октомври, както и на 25 и 26 октомври 2012 г.
- 54 Всъщност от дневния ред на тези сесии следва, че първата от тях е проведена на 22 октомври от 17 ч. до 23 ч. и на 23 октомври от 8,30 ч. до 23 ч., докато другата е проведена на 25 октомври от 9 ч. до 23 ч. и на 26 октомври от 9 ч. до 13,30 ч.
- 55 По този начин новосъздадените пленарни сесии за 2012 г. не съответстват на продължителността на една редовна пленарна сесия като определените за останалите месеци на 2012 г. Всъщност тези сесии започват по общо правило в понеделник от 17 ч. до 23 ч., продължават във вторник от 9 ч. до 23 ч. и в сряда от 9 ч. до 23 ч. и завършват в четвъртък от 9 ч. до 17 ч.

- 56 От тази съпоставка на графика следва, че с обжалваните решения обективно се въвежда значително намаление на времето, което Парламентът може да посвети на разискванията и гласуванията в него в рамките на октомври през 2012 г. и 2013 г. Всъщност в сравнение с редовните пленарни сесии действителното налично време за сесиите през този месец е намалено с повече от половината.
- 57 На второ място, от точка 29 от Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе, следва, че седалището на Парламента е мястото, където трябва да се провеждат в редовен ритъм „дванадесет редовни пленарни сесии“ на тази институция, и че тези дванадесет сесии следва да се разграничават от „допълнителните пленарни сесии“, за които може да се предвиди да се провеждат на друго място на работа само ако Парламентът действително провежда своите дванадесет редовни пленарни сесии.
- 58 Това разграничение предполага, че за да може една сесия да попада в категорията на „редовните пленарни сесии“, тя трябва да е равна на другите редовни месечни сесии, определени съгласно протоколите относно седалищата на институциите, по-специално що се отнася до продължителността на самите сесии.
- 59 Както следва обаче от изводите, направени в точки 54—56 от настоящото решение, предвид продължителността на сесиите в рамките на октомври през 2012 г. и 2013 г. те не са равни на останалите редовни месечни сесии, определени със същите решения.
- 60 На трето място, относно довода на Парламента, изведен от правомощието му да определя вътрешната си организация, макар да е безспорно, че Парламентът разполага с това правомощие, той трябва да го упражнява, както бе напомнено в точка 41 от настоящото решение, при съобразяване с компетентността на държавите членки да определят седалището на тази институция, като протоколите относно седалищата на институциите се основават на взаимното зачитане на съответните правомощия на държавите членки и Парламента.
- 61 Във всички случаи обаче следва да се отбележи, че в хода на производството пред Съда Парламентът не е посочил причини, изведени от упражняването на правомощието му да определя вътрешната си организация, позволяващи да обоснове, въпреки постоянното разширяване на правомощията му, значителното намаление на продължителността на двете пленарни сесии в рамките на октомври през 2012 г. и 2013 г. в сравнение с другите месечни пленарни сесии и с оглед на практиката на Парламента.
- 62 Що се отнася до довода, изведен от увеличаването на броя на събранията на комисиите на Парламента и на дейностите, които занапред се извършват в рамките на тези комисии, следва да се отбележи, че подобно увеличение несъмнено може да се обясни до голяма степен с посоченото постоянно разширяване на правомощията на Парламента, но не обяснява нито по какъв начин би намаляла работата, която трябва да се извършва в пленарна сесия, нито причините, поради които подобно увеличение на работата в комисиите би се отразило именно на пленарните сесии през октомври.
- 63 Всъщност, от една страна, Парламентът не може да обясни причините, поради които продължителността на втората пленарна сесия през октомври, предвидена в проектите на Председателския съвет, е намалена по такъв начин на едва един ден и половина, що се отнася до 2012 г.
- 64 Както отбелязва генералният адвокат в точка 69 от своето заключение, запитаният по този въпрос в хода на съдебното заседание представител на Парламента не посочва причини, позволяващи да се направи предположение, че дневният ред на втората сесия, предвидена през

октомври, би бил облекчен, като дори признава, че при гласуването на работния си график Парламентът няма възможност да изготвя предварително съдържанието на дневния ред за отделните сесии.

- 65 От друга страна, намаляването на продължителността на първата пленарна сесия на един ден и половина, мотивирано със съображението, че бюджетната сесия би могла на практика да приключи за кратко време, е в противоречие с голямото значение, което има бюджетната сесия.
- 66 Всъщност значението на бюджетната сесия се подсилва от обстоятелството, че тя е спомената изрично в протоколите относно седалищата на институциите. Както следва от точка 28 от Решение от 1 октомври 1997 г. по дело Франция/Парламент, посочено по-горе, като са уточнили, че бюджетната сесия се провежда в Страсбург, правителствата на държавите членки са имали за цел да подчертаят, че упражняването на бюджетното правомощие на Парламента в рамките на пленарно заседание трябва да се извърши по време на една от редовните пленарни сесии, провеждани в седалището на институцията
- 67 В това отношение трябва да се отбележи, че след постановяването на посоченото решение бюджетните правомощия, които притежава Парламентът, трайно са се разширили.
- 68 Ето защо, както признава Парламентът, упражняването на бюджетното му правомощие в рамките на пленарно заседание представлява основен момент в демократичния живот на Европейския съюз и следователно трябва да се осъществява с цялото необходимо внимание и строгост и с всички задължения, полагащи се за такава отговорност. Упражняването на това правомощие налага по-специално публично обсъждане в рамките на пленарно заседание, което да позволява на гражданите на Съюза да се запознаят с изразените различни политически насоки и по този начин да си изградят политическо мнение за дейността на Съюза.
- 69 При тези обстоятелства доводът на Парламента, изведен от Решение по дело Wybot, посочено по-горе, не може да бъде приет, тъй като насрочването на пленарните сесии за октомври през 2012 г. и 2013 г. не може да се мотивира с упражняването на правомощието му да определя вътрешната си организация, като определя продължителността на месечните пленарни сесии. От този извод следва също, че настоящите жалби са допустими съгласно съдебната практика, цитирана в точка 20 от настоящото решение.
- 70 Накрая следва да се отбележи, че дори да се допусне наличието на описаните от Парламента в рамките на настоящото производство неудобства и разходи, произтичащи от няколкото негови места на работа, този въпрос не може да се разреши нито от Парламента, нито от Съда, а евентуално само от държавите членки, като упражнят компетентността си да определят седалищата на институциите.
- 71 Предвид изложените по-горе съображения следва да се направи извод, че двете пленарни сесии, определени с обжалваните решения за октомври през 2012 г. и 2013 г., не могат да се считат за месечни пленарни сесии по смисъла на протоколите относно седалищата на институциите.
- 72 Ето защо обжалваните решения трябва да бъдат отменени, доколкото не определят дванадесет месечни пленарни сесии в Страсбург за 2012 г. и 2013 г.

По съдебните разноски

- 73 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Парламентът е загубил делото и Френската република е направила искане той да бъде осъден да заплати съдебните

разноски, Парламентът следва да бъде осъден да заплати тези разноски. На основание член 140, параграф 1 от Процедурния правилник Великото херцогство Люксембург, което е встъпило в делото, понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Отменя решенията на Европейския парламент от 9 март 2011 г. относно графика на сесиите на Парламента за 2012 г. и 2013 г., доколкото не определят дванадесет месечни пленарни сесии в Страсбург за 2012 г. и 2013 г.**
- 2) Осъжда Европейския парламент да заплати съдебните разноски.**
- 3) Великото херцогство Люксембург понася направените от него съдебни разноски.**

Подписи